

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1T/30/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010070
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2020:3620010070.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD., v trestnej veci obžalovaného U. U. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.05.2020, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

U. U., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., slobodný, nezamestnaný, t. č. v ÚVV Ilava,

je v i n n ý, ž e :

dňa 31.01.2020 v čase okolo 19:20 hod. v C. v byte na ul. I. č. XXX/XX po predchádzajúcej vzájomnej slovnej hádke najmenej jedenkrát dlaňou udrel svojho otca poškodeného V. U. do ľavej časti tváre a následne ho najmenej jedenkrát udrel dlaňou do hrude, načo mu poškodený povedal, že pôjde pre policajtov a on pôjde z domu, načo mu obžalovaný povedal však choď, pričom ako poškodený V. U. odchádzal preč, obžalovaný sa mu vyhrážal, že ho zabije, načo poškodený išiel toto hneď osobne oznámiť na políciu, čím obžalovaný svojím konaním vzbudil u poškodeného svojho otca V. U. dôvodnú obavu o život a zdravie, pričom poškodenému neboli spôsobené žiadne zranenia,

t e d a :

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe - príbuznom v priamom pokolení,

č í m s p á c h a l :

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 4/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal dňa 28.04.2020 na tunajšom súde obžalobu na U. U. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 4/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v predmetnej obžalobe.

Vo veci súd nariadil termín hlavného pojednávania na deň 27.05.2020, na ktorom obžalovaný po zákonom poučení urobil v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku obžalobou mu kladeného za vinu. Následne samosudca postupom podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, v súlade s § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku zistil otázkami či obžalovaný:

- rozumie z čoho je obžalovaný,
- bol poučený o svojich právach najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
- rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu,
- bol oboznámený s trestnou sadzbou, ktorú zákon ustanovuje za trestný čin mu kladený za vinu,
- sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe právne kvalifikuje ako prečin nebezpečného vyhrážania.

Nakoľko obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal kladne (áno), súd po predchádzajúcom vyjadrení prokurátora podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku, poškodeného a obhajcu obžalovaného jeho vyhlásenie prijal a dokazovanie v rozsahu, v akom sa priznal k spáchaniu skutku nevykonával a vykonával iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

Súd vykonával na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom poškodeného, svedkyne Z. U., oboznámením podstatnej časti znaleckého posudku MUDr. Viktora Segedu zo dňa 10.03.2020 (č.l. 67-82) za splnenia podmienok podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku, podľa § 269 Trestného poriadku čítaním listinných dôkazov, a to plná moc z č.l. 28, výsledky z vyšetrenia moču obžalovaného z č.l. 84, zápis o dychovej skúške z č.l. 85, rozsudok Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/27/2017-390 zo dňa 12.06.2017 z č.l. 86-97, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/104/2017-404 zo dňa 14.11.2017 z č.l. 98-102, návrh na uzavretie zmluvy z č.l. 103, čestné prehlásenie z č.l. 104, lustrácia v CDB z č.l. 131-132, lustrácia ZVJS z č.l. 134, odpis z registra trestov z č.l. 137, lustrácia CESDaP z č.l. 147-163, správa z ÚVV Ilava z č.l. 170, výpis z KN z č.l. 182-183.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania, po právnej stránke konanie obžalovaného popísané vo výrokovej časti tohto rozsudku kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 4/ Trestného zákona, pričom vinu obžalovaného za skutok obžalobou mu kladený za vinu ustálil na základe ním urobeného vyhlásenia o vine, ktoré prijal a ktoré je neodvolateľné. Pokiaľ ide o formu zavinenia, ide o priamy úmysel podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, nakoľko bolo preukázané, že obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone spôsobiť ohrozenie chráneného záujmu.

Obžalovaný v záverečnej reči uviedol, že sa chce veľmi ospravedlniť najmä svojim rodičom. Skutok nesmierne ľutuje a hanbí sa za to. Zároveň sľúbil, že podobného činu sa už viac nepodpustí.

Poškodený na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa to kopilo, žena stratila robotu, obžalovaný si hľadal robotu. On (poškodený) bol na to všetko sám. Obžalovaný si hľadal robotu, ale na to, že mal podmienku to bolo veľmi ťažké. Obžalovaný nie je manuálne zručný, je skôr na logistiku, ovláda aj reči. Začal robiť taxikára, ale odtiaľ ho odvolali, nakoľko mal podmienku. Potom bol doma, poškodený nebol na to zvyknutý, ťažšie to znášal. Všetko sa to kopilo a tak vznikol ten konflikt. Poškodený priznal, že aj on išiel do obžalovaného, tlačil na neho, aby si hľadal robotu. Aj poškodený si priznáva na tom svoj podiel viny, a preto žiadal aj o zmier. Priznal, že aj on nie je ideálny. On mu chce dať šancu. Obžalovaný

má možnosť ísť bývať aj do voľného bytu jeho sestry, kde nikto nebýva, tam by obžalovaný dočasne mohol byť a poškodený by ho dočasne aj finančne podporil. V súčasnosti už robí aj žena, tak ho môžu finančne podporiť. Poškodený mu odpustil, a preto aj žiadal o zmier. Chce mu dať druhýkrát šancu, rozprávali sa o tom aj so ženou. Na otázky prokurátorky poškodený uviedol, že obžalovaného podporoval finančne, aj mu zabezpečoval stravu. Priznal, že medzi ním a obžalovaným vznikali hádky, bola medzi nimi ponorková choroba. Ten voľný byt sa vyskytol v marci 2020. Obžalovaný keď si nenašiel robotu a nezvládal situáciu tak si dal drogy. Niekedy obžalovaný vybuchol, že nemá čo jesť, poškodený na neho tlačil, nech si hľadá robotu a tak medzi nimi vznikali hádky. Nevie odkiaľ obžalovaný bral peniaze na drogy.

Svedkyňa Z. U. na hlavnom pojednávaní uviedla, že na ňu to vplýva veľmi ťažko. Nechce obžalovaného obhajovať, avšak aj jej manžel je výbušná povaha. Obaja sú tvrdohlaví. Obžalovaný s nimi od 15 rokov nebýval, vtedy to bolo v poriadku, ale keď sa k ním vrátil, prišli o jeden príjem, vtedy začali medzi nimi zvady, lebo poškodený nástojil na tom, aby obžalovaný išiel do roboty. Svedkyňa to považovala za bežné hádky, avšak poškodený to vedel vyšpikovať. Podľa nej sa to dalo riešiť úplne iným spôsobom. Obžalovaný sa dal vyprovokovať. Podľa nej mali na tom vinu obaja. Obžalovaný sa snažil zamestnať, avšak je typ čo nevydrží dlho vo fabrike, on je skôr na logistiku, baví ho šoférovanie. Aj sa zamestnal, ale mu prišlo zamietnutie, že je v podmienke. Obžalovaný má hlavu na logistiku aj na jazyky. Prikláňa sa k miernejšiemu trestu pre obžalovaného. Je tu aj možnosť, že by obžalovaný s nimi nebýval, je tam možnosť bytu, kde obžalovaný môže ísť, pomôžu mu aj s nájmom a so stravou, prvé mesiace by ho potiahli. Svedkyňa si už tiež našla robotu, takže mu môžu pomôcť. Na otázky prokurátorky svedkyňa uviedla, že po skončení podmienky obžalovaný nebol zamestnaný. Obžalovaný pracoval vo viacerých firmách, ale to nie je pre neho robota. On je na tú logistiku. Oni ho živili a z toho vznikali hádky. Že obžalovaný berie drogy sa dozvedela až keď ho zatkli. Zmeny nálad u neho pozorovala, že bol obžalovaný výbušnejší z toho, že bol stále doma. Obžalovaný aj bol na liečení v januári 2019. Momentálne sa informovali u jednej psychiatričky v Martine a tá ich zoberie.

Zo záverov znaleckého posudku MUDr. Viktora Segedu, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria zo dňa 10.03.2020 okrem iného vyplýva, že znalec u obžalovaného zistil závislosť od metamfetamínov v kruciálnom (rozhodnom) štádiu a abúzus (škodlivé užívanie) kanabinoidov bez psychosomatickej závislosti. U obžalovaného sa nejedná o chorobný (patický) sklon k požívaniu psychotropných látok, tieto obžalovaný užíva z vlastnej vôle a vlastným zapríčinením. Požívanie psychotropných látok ovplyvňuje správanie obžalovaného, toto ovplyvnenie však nie je forenzne významné. Zo psychiatrického hľadiska pobyt obžalovaného na slobode nie je nebezpečný pre spoločnosť. Znalec navrhol uložiť obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Z výsledkov vyšetrenia moču obžalovaného (č.l. 84) vyplýva, že tento bol pozitívne testovaný na Benzodiazepíny, Metamfetamín a Cannabis. Zo zápisu o dychovej skúške obžalovaného (č.l. 85) vyplýva, že tento bol podrobený dychovej skúške dňa 31.01.2020 o 20:31 hod. s negatívnym výsledkom.

Z návrhu na uzavretie zmiernosti (č.l. 103) vyplýva, že poškodený požiadal prokurátora, aby predmetné trestné stíhanie ukončil zmierom, nakoľko trestné stíhanie obžalovaného (syna poškodeného) hlboko traumatizuje celú ich rodinu, najmä vzťah poškodeného s jeho manželkou, ktorá väzobným stíhaním obžalovaného veľmi trpí. Uzavretie zmiernosti medzi obžalovaným a poškodeným by viedlo k výraznému zlepšeniu ich rodinných vzťahov. Uvedomuje si vážnosť trestného stíhania a stojí si za svojimi výpoveďami z prípravného konania, avšak okrem jeho procesného postavenia ako poškodeného je zároveň aj otcom obžalovaného, ktorý syna napriek všetkému stále miluje a chce mu dať šancu na nový život. Čo im teraz všetkým najviac prospeje, je zmierenie a odpustenie.

Z čestného prehlásenia Z. I. (č.l. 104) vyplýva, že táto je vlastníčkou bytu v spoluvlastníckom podiele 1/1 k celku, zapísaného v Katastri nehnuteľností, vedenom katastrálnym odborom Okresného úradu Partizánske, na LV č. XXXX, ako byt č. XX, vchod XX, na X p., bytového domu, súp. č. XXX, nachádzajúceho sa na parc. č. XXXX, na ulici G. v C., vrátane podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu (túto skutočnosť obžalovaný doložil aj výpisom z KN, čiastočným výpisom z LV č. XXXX na č.l. 182-183) a ako výlučná vlastníčka predmetnej nehnuteľnosti čestne prehlasuje, že obžalovaný môže v prípade jeho prepustenia na slobodu bezodplatne bývať v predmetnom byte, čím bude zamedzené akýmkoľvek konfliktom medzi obžalovaným a poškodeným.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava na obžalovaného zo dňa 04.05.2020 vyplýva, že tento sa vo výkone väzby nachádza od 03.02.2020 a je aktuálne umiestnený v oddiele so zmierneným režimom výkonu väzby. Správanie a vystupovanie obžalovaného počas výkonu väzby je na požadovanej úrovni, prejavuje snahu o dodržiavanie ústavného poriadku. Príkazy a nariadenia personálu plní. K osobám, s ktorými prichádza do styku, zachováva zásady slušného správania. Vo vzťahu k iným obvineným neboli zaznamenané konfliktné situácie. Vo svojich osobných veciach si poriadok a čistotu udržiava, hygienické návyky má osvojené. Nedovolenej činnosti sa doposiaľ nedopustil, disciplinárne riešený nebol, nebola mu udelená disciplinárna odmena. Vo svojom osobnom voľne prejavuje pozitívny postoj a záujem o trávenie voľného času, sleduje televíziu, počúva ústavný rozhlas, číta a píše korešpondenciu. Neprejavil záujem o zaradenie do práce, avšak je zapájaný do drobných pomocných a upratovacích prác v rámci zmierneného režimu. Sociálne kontakty s vonkajším prostredím udržiava formou korešpondencie a občasným telefonovaním prevažne so svojou matkou. Záverom sa v správe konštatuje, že ide o obžalovaného, ktorý prejavuje snahu plniť základné povinnosti vyplývajúce zo zákona o výkone väzby a priebeh výkonu väzby menovaného je zatiaľ bezproblémový.

Pokiaľ ide o osobné pomery a možnosti nápravy obžalovaného súd zistil, že tento je slobodný, bezdetný, pred vzatím do väzby bol nezamestnaný. V súčasnosti je vo výkone väzby v predmetnej trestnej veci v ÚVV Ilava. Podľa lustrácie v Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov Ministerstva spravodlivosti SR obžalovaný bol doteraz sedemnásťkrát postihnutý v priestupkovom konaní, pričom v jednom prípade išlo o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a zvyšné priestupky boli na úseku dopravy. Z odpisu z registra trestov obžalovaného súd zistil, že doposiaľ bol jedenkrát súdne trestaný, a to rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 2T/27/2017-390 zo dňa 12.06.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/104/2017-404 zo dňa 14.11.2017, kedy bol podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku oslobodený v časti obžaloby pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 4 Trestného zákona, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný a v časti obžaloby bol uznaný vinným za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a § 127 ods. 4 Trestného zákona na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, výkon ktorého mu bol odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 24 mesiacov za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení. Zároveň mu bolo uložené i ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Pri uložení druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatela, ako aj možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok. Prihliadol tiež na to, že trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

U obžalovaného súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu žalovaného skutku a svoj čin úprimne oľutoval) a jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona (bol už v minulosti odsúdený). Pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd vychádzal z trestnej sadzby 6 mesiacov až 36 mesiacov. Nakoľko obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal, súd v súlade so závermi Stanoviska Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 55/2016 per analogiam aplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu tak, ako by to mohol urobiť i prokurátor v dohodovacom konaní. Tento postup súdu zároveň bránil tomu, aby mohla byť obžalovanému priznaná i poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. n/ Trestného zákona. Na základe toho mu uložil v zmysle § 360 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d/, § 39 ods. 4 Trestného zákona per analogiam trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby (majúc na zreteli ustanovenie § 39 ods. 4 Trestného zákona), vo výmere 5 mesiacov nepodmienečne, nakoľko mal za to, že účel trestu (najmä jeho zložku výchovnú ako aj zložku individuálnej prevencie) je možné dosiahnuť len nepodmienečným trestom odňatia slobody, pričom toto konštatovanie súd opiera o skutočnosť, že obžalovaný už bol v minulosti odsúdený rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/27/2017-390 zo dňa 12.06.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/104/2017-404 zo dňa 14.11.2017 za rovnaký trestný čin a voči rovnakému poškodenému podmieneným trestom odňatia slobody a napriek tejto skutočnosti

sa dopustil rovnakého konania, teda z tohto pohľadu sa uloženie podmieneného trestu odňatia slobody nejavilo súdu ako účelné z hľadiska výchovnej zložky trestu, ako aj zložky individuálnej, či generálnej prevencie. Na druhej strane súd pri ukladaní trestu zohľadnil jednak celkový postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti a jeho kritický postoj, keď tento sa doznal k spáchaniu trestnej činnosti kladenej mu za vinu a svoje konanie úprimne oľutoval a zároveň sa ospravedlnil poškodenému svojmu otcovi ako aj jeho matke za svoje konanie. Obžalovaný prejavil v konaní pred súdom dostatočnú pokoru, keď urobil vyhlásenie o vine a tým stratil možnosť v tejto otázke rozhodnutie napadnúť riadnym opravným prostriedkom. Zároveň v konaní pred súdom prejavil aj dostatočnú mieru pokory a sebareflexie a prejavil snahu zmeniť svoj život tak, aby sa už takéhoto konania do budúcnosti nedopustil. Súd prihliadol aj na závery znaleckého posudku MUDr. Segedu, ktorý zistil u obžalovaného závislosť od metamfetamínov v rozhodnom štádiu a abúzus kanabinoïdov bez psychosomatickej závislosti, pričom požívanie psychotropných látok ovplyvňuje správanie obžalovaného, toto ovplyvnenie však nie je forenzne významné. Teda jeho konanie do istej miery ide na vrub i tejto konštatovanej závislosti, pričom ako vyplýva z vyšetrenia vzorky moču obžalovaného, tento bol v čase spáchania skutku pod vplyvom omamných a psychotropných látok (Benzodiazepíny, Metamfetamín a Cannabis). Súd pri ukladaní trestu zohľadnil aj predchádzajúcu trestnú a priestupkovú minulosť obžalovaného, keď tento bol jedenkrát súdom trestaný podmieneným trestom odňatia slobody a bol sedemnásťkrát postihnutý za priestupok (jeden priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a ostatné priestupky boli na úseku dopravy). Pri ukladaní trestu súd zohľadnil tiež správu z výkonu väzby obžalovaného, v ktorej bol hodnotený kladne. Súd pri ukladaní trestu ako najpodstatnejšiu skutočnosť zohľadnil práve samotný postoj poškodeného, ktorý mu jeho konanie odpustil, chce dať obžalovanému ďalšiu šancu a vyjadril postoj, že svojho syna napriek všetkému naďalej miluje a žiada pre neho skôr mierny trest. Taktiež prihliadol aj na postoj matky obžalovaného a manželky poškodeného, ktorá sa vyjadrila, že to na ňu vplýva veľmi ťažko. Súd zohľadnil tiež okolnosť, ktorú uviedol poškodený v písomnom návrhu na uzavretie zmluvy, že trestné stíhanie obžalovaného hlboko traumatizuje celú ich rodinu, najmä vzťah poškodeného s jeho manželkou, ktorá väzobným stíhaním obžalovaného veľmi trpí. Konečne ako pozitívum súd vníma i okolnosť, že po výkone trestu má obžalovaný možnosť bývať oddelene od poškodeného, keď mu možnosť ubytovania poskytla sestra poškodeného a jeho rodičia sú mu pripravení na počiatočné obdobie po prepustení na slobodu podať pomocnú ruku a pomôcť mu finančne, kým sa zamestná. Preto najmä na základe tohto postoja rodiny obžalovaného, ktorí mu jeho konanie odpustili, súd považuje za dostatočný i trest uložený pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu (avšak za dodržania § 39 ods. 4 Trestného zákona) vo výmere 5 mesiacov nepodmienečne, ktorý trest v dostatočnej miere spĺňa požiadavku nielen represie, ale aj individuálnej, či generálnej prevencie a aj zložku výchovnú.

Pre výkon trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný doteraz nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Súd obžalovanému tiež v zmysle § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona uložil ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou, pričom pri rozhodovaní o uložení tohto ochranného opatrenia vychádzal najmä zo záverov znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, v ktorom znalec konštatoval u obžalovaného závislosť od metamfetamínov v rozhodnom štádiu a abúzus kanabinoïdov bez psychosomatickej závislosti a tiež konštatoval, že pobyt obžalovaného na slobode zo psychiatrického hľadiska nie je nebezpečný pre spoločnosť. Znalec odporučil uložiť obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. S týmto záverom sa stotožnil aj súd, pričom uloženie ochranného liečenia ambulantnou formou považoval za potrebné, keď v danom prípade rozhodujúcim faktorom je vôľa obžalovaného skončiť s konzumáciou drog, avšak súd má za to, že toto jeho rozhodnutie musí byť podporené aj pomocou špecialistu a v tejto kombinácii je predpoklad, že sa dostaví pozitívny výsledok.

Na základe týchto skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie len ohľadne výroku o treste a ochrannom opatrení v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Ohľadne výroku o vine nie je možné podať odvolanie, nakoľko obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal uznesením.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).